

Протокол

№

гр. София, 28.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **13059** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК.

На поименното повикване в 11.30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – М. Н. М., редовно уведомен, не се явява, в съдебно заседание се представлява от АДВОКАТ Г., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ, редовно уведомен, не се явява, в съдебно заседание се представлява от ЮРИСКОНСУЛТ П. и ЮРИСКОНСУЛТ И., редовно упълномощени, с пълномощни по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

ПРОЦЕСУАЛНИТЕ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че делото е отложено във връзка с указания на съда и за събиране на доказателства, уточняване на доказателствените искания от страна на процесуалния представител на жалбоподателя.

ДОКЛАДВА, че след предходното съдебно заседание в срок е постъпило уточнение по доказателствените искания от страна на жалбоподателя на 08.07.2026 г. в съда.

ЮРИСКОНСУЛТ П. – Не съм запозната с постъпилото уточнение по доказателствените искания.

ЮРИСКОНСУЛТ И. – Не съм запознат.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на Юрисконсулт П. и Юрисконсулт И. да се запознаят с постъпилото уточнение по доказателствените искания от адвокат Г..

ЮРИСКОНСУЛТ П. – Запознах се, моля да ни бъде даден срок да изразим становище.

ЮРИСКОНСУЛТ И. – Поддържам казаното от колегата.

АДВОКАТ Г. – Поддържам уточнението, моля да бъдат разпитани двамата свидетели, които водим при режим на довеждане. Във връзка с изясняване на характеристикните данни на жалбоподателя и това дали той представлява някаква опасност, както и за други свързани с делото обстоятелства. Единият свидетел е К. М., която е записана в едно от уточненията ни, тя е била колежка на г-н М. и има преки впечатления за неговия характер. Вторият свидетел е Я. Я., с която имат общо дете, но не са във фактическо съжителство.

ЮРИСКОНСУЛТ П. – Не възразявам да бъдат разпитани свидетелите при режим на довеждане.

ЮРИСКОНСУЛТ И. – Не възразявам да бъдат разпитани свидетелите при режим на довеждане.

С оглед становищата на страните за разпит на свидетелите при режим на довеждане в днешно съдебно заседание, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА до разпит водените свидетели от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, а именно К. М. и Я. Я..

В съдебна зала се въведе свидетелят К. М..

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля по лична карта К. М. М., на 47 години, българка, български гражданин, със средно образование, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ М. – Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля К. М. М.

На въпроси, зададени от съда, свидетелят М. отговори:

Знам за какво се води делото, а именно за неправомерността на заповедта за влизане в страната на г-н М.. Познавам жалбоподателя от около двадесет и няколко години. Аз съм преводач, негов познат имаше агенция за превод и легализация и съм превеждала в неговата агенция и съответно сме се срещали, за да му предоставя готовите преводи, а той да ми даде нови. Бях преводач на свободна практика и работех към много агенции за превод и легализация. Превеждам от френски, испански, италиански, английски и руски език. За г-н М. превеждах от френски език. При една от срещите с неговия познат той доведе Н. и по този начин се запознахме. Имаше период, в който работехме в съседни фирми в „Бизнес П.“ – М. и сме се засичали преди работа, по време на работа, пиехме кафе, но не сме работили в една и съща фирма.

На въпроси, зададени от адвокат Г., свидетелят М. отговори:

До колкото помня М. работеше във фирма IBM като технически съпорт, мисля, че е работил и във

фирма НР, но не съм сигурна, след което работеше в едно дружество на [улица], но не му знам името, в една от новите сгради. Периодът може би е 2008 г., 2009 г., 2010 г. и 2011 г., но не мога да кажа с точност.

Знам, че той доста добре се справяше с работата си и съответно получаваше доста добро възнаграждение за неговия опит, езици и компетентност. Не знам да е имал никакви проблеми в работата си, поне доколкото ми е известно. Общи приятели не бих казала, че сме имали, но знам, че е излизал с доста колеги от неговата фирма, разбирал се е доста добре с лидерите си, супервайзърите и мениджърите, но не сме излизали в една обща компания. Виждахме се 2-3 пъти месечно. Не ми е правило впечатление неговото поведение да представлява опасност за други хора. Бих го описала като много приветлив човек, моята зодия, обича да се шегува, говорили сме си много, споделяла съм му свои неща, както и той ми е споделял. Никога не е ставало въпрос за обиди спрямо българския народ, нашата националност, българската държава или за някоя друга европейска държава. Той обичаше България, обичаше да се разхожда в парковете, планини, знаеше доста неща за България и обожаваше факта, че България все пак е франкофонска държава. Имаше много хора, с които да се разбира на френски език и на английски, казваше, че българите са много интелигентни хора. Бих казала, че М. се чувстваше доста добре в България, беше се адаптирал според мен напълно. Не сме коментирали неговите религиозни убеждения. Поддържахме връзка и към настоящия момент и се виждахме преди 2 години, бяхме в Т. на почивка. Бяхме на гости в неговия дом, заедно с Я. и тяхното общо дете и аз бях с моите две деца. Той ни покани в дома си. Родителите му и някои техни приятели бяха направили обяд, посрещнаха ни много приветливо, държаха се много добре с децата. М., дъщерята на Н. и Я., се срещна за първи път с баба си и дядо си, което беше доста прочувствена сцена. Н. беше организирал братовчедите си да ни разведат из К..

На въпроси, зададени от съда, свидетелят М. отговори:

Доколкото знам г-н М. не са били едно домакинство с Я. и дъщеря им, но редовно са е виждали с дъщеря си. Дъщеря му сега е на 15 г. Към 2018 година беше ученичка. Виждаха се в парковете, той, доколкото помня, я разхождаше с колелото ѝ, носеше ѝ обувки и други неща, които са ѝ били необходими при израстването. Разговаряха, но тя тогава не знаеше добре френски език, но той се опитваше да говори на български език за да може да се разбират. Доколкото знам Н. до 2018 г. си общуваше с майка си и баща си, както и с братовчедите, поддържахме връзка и с въпросното лице, което ни запозна. Този човек му е един вид настойник, така да се каже тук в България, също е тунизиец. Н. ми е казвал, че го приема като баща.

На въпроси, зададени от адвокат Г., свидетелят М. отговори:

Не знам дали Н. и Я. са били фактически разделени след раждането на детето им. Знам, че не живееха в едно домакинство за известен период от време. Поддържаха добри отношения заради детето, както и към момента. За мен един от най-значимите факти е това, че ние не знаехме какво ще стане, когато отидохме в Т. с М., защото все пак това е друга държава, с други закони. При напускането ни от Т. имаше проблем, защото не позволиха да М. да излезе от страната без негово съгласие и той съдейства веднага със всичко.

АДВОКАТ Г. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

На въпроси, зададени от юрисконсулт И., свидетелят М. отговори:

През 2012 г., ако не се лъжа, не се бяхме виждали дълъг период от време и през същата година се видяхме, когато запознах работа горе-долу на същото място, съседната сграда. Пихме кафе и Н.

ми каза, че са имали пререкания с Я., но че нещата вече са се изгладили, всичко между тях е добре и се вижда с детето.

Не мога да кажа, че сме били много близки приятели с Н., но сме били в приятелски отношения, споделяли сме неща. Бих могла да кажа, че той е споделял неща като с приятел, както и аз с него. Имали сме еднакви интереси, слушали сме музика, говорили сме на френски като аз си упражнявах езика с него. Ходили сме с Я. и него на разни места.

Н. ми е споделял, че работи във фирма IBM, помня го, защото тогава излизахме да пием кафе. Споделял ми е, че получава добро възнаграждение, че е доволен от работата и ми е обяснявал какъв е техническият съпорт е работата и от какво се състои.

След раздялата с Я. Я. детето им живееше с нея, а не с Н..

На въпроси, зададени от юрисконсулт П., свидетелят М. отговори:

Към настоящия момент Н. не работи към фирма IBM, а работи във фирма в Т., където той живее в момента. Не съм сигурна защо е напуснал IBM. Знам, че в последвана си работа на [улица] не можа да се върне заради заповедта, заради която не можа повече да влезе в страната. Те бяха готови да го изчакат колкото време е необходимо.

На въпроси, зададени от юрисконсулт И., свидетелят М. отговори:

За периода от 2010 г. до 2018 г. помня, че Н. живееше в С., някъде на [улица], но не съм много сигурна.

На въпроси, зададени от съда, свидетелят М. отговори:

В момента съм личен асистент на болната ми майка, която е с ТЕЛК. Работила съм като превод, завършила съм френска гимназия. Аз съм сертифициран заклет преводач.

Човекът, който е бил най-близък на М. се казва А., не знам с какво се занимава.

На въпроси, зададени от адвокат Г., свидетелят М. отговори:

Не ми е правило впечатление Н. да е бил ревностен мюсюлманин. Той пиеше биричка, което е строго забранено в исляма и пушеше цигари.

АДВОКАТ Г. – Нямам повече въпроси към свидетелят.

ЮРИСКОНСУЛТ П. – Нямам повече въпроси към свидетелят.

ЮРИСКОНСУЛТ И. – Нямам повече въпроси към свидетелят.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля К. М. и освободи същия от съдебна зала.

В съдебна зала се въведе свидетелят Я. Я..

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля по лична карта Я. Д. Я., на 49 години, българка, български гражданин, с висше образование - магистър „Еколог“, неосъждана, с общо дете от жалбоподателят Н. М..

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Я. – Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля Я. Д. Я..

На въпроси, зададени от съда, свидетелят Я. отговори:

Познавам Н. М. от 15-16 години. Тогава бяхме доста по-млади 27-28 години, запознахме се чрез общи познати, имахме взаимни симпатии и не след дълго заживяхме заедно. Живяхме заедно 4-5 месеца. След това забременях и през 2010 г. се роди дъщеря ни. Не сме живели заедно, но се виждахме заради детето. Той се грижеше за детето. Изпращаше я на детска градина всяка сутрин, купуваше ѝ дрешки и храна, помагал е финансово. Бих могла да кажа, че се грижеше за детето. Общува е с хора от неговия произход и религия, но тук искам да отворя скоба, че ние като общество сме доста консервативни. Н. е попадал в ситуации на дискриминация към него, това го има и сега. Ще разкажа пресен случай за дъщеря ми в училище. Това са резултати, които имат отношение към този период. Моите впечатления са все пак, че е бил в среда, която не го приема, извън зоната си на комфорт и не бих могла да кажа, че е той е демонстрирал агресия. Н. общуваше с хора от неговия произход. Познавам ограничен брой от тях, 1-2 за други не мога да кажа. Той е със съвсем нормални убеждения, не бих казала, че отиват към екстремно значение прояви.

На въпроси, зададени от адвокат Г., свидетелят Я. отговори:

Н. не е нито ангел, нито е демон, а просто нормален човек със своите положителни и отрицателни страни, като цяло всичко в рамките на стандартното и разумното. Бих могла да кажа, че той проявява емпатия към хората. Били сме в ситуации, в които например в градинката сме с детето и имаше едно дете с недъг и никой не искаше да си играе с него, при което той помоли нашата дъщеря да си играе с това дете, ако мога да го обрисувам с тази ситуация.

Всеки се учи в крачка да бъде баща и родител. До момента Н. и дъщеря ни се чуват всеки ден. Той се интересува от нея, пита я как е минал деня, интересува се от оценките ѝ, казва ѝ че я обича. Дватама си общуват на френски език, а аз с него на английски език.

На въпроси, зададени от съда, свидетелят Я. отговори:

Н. учеше български език, но предпочитахме, тъй като беше по-лесно и за двама ни, да общуваме на английски език. Поводът да преустановим нашето общо съжителство е свързан с мои лични страхове и несигурности, но това е лично мой проблем. Той имаше брак с друга жена, за който знам. Искаше да го разтрогне отдавна и доколкото знам, това че физически той не е тук, опцията беше да направи консултации с адвокат и въпросната жена да депозира молба за развод, но тя не го направи. Той трябва да е тук.

На въпроси, зададени от адвокат Г., свидетелят Я. отговори:

Определено дъщеря ни чувства липсата му. Преди 3 или 4 години ходихме в Т.. Дъщеря ни не знае истинската причина защо Н. не е тук и не смятам, че за момента мога я обоснова. Когато бяхме в Т. той и семейството му бяха много спокойни и добронамерени, държаха се прекрасно и уважително с всички ни.

За периода до 2018 г. не ми е правило впечатление, че негови действия са представлявали опасност за обществото. Ние сме се виждали в съботата заради детето и тогава са ни били други темите. Това са моите впечатления.

Относно отношението на Н. към България е факт, че той иска да се върне тук и води дела, за да се върне. Мотивът му е дъщеря му, в крайна сметка присъствието на бащата е една опора за нея. Н. е

казвал, че иска дъщеря ни да се развива във Ф..
АДВОКАТ Г. – Нямам повече въпроси към свидетелят.

На въпроси, зададени от съда, свидетелят Я. отговори:

Чувала съм за един негов колега, който е приел исляма, но нямам факти. Моят коментар, е че въпросният негов бивш колега, който се казва Л., не е под 18 години, бил е пълнолетен, и ми се струва нелепо голям човек бъде склонен. Колеги са мисля, че от 2010 г. – 2011 г., но не съм много сигурна. Не познавам Л. и доколкото знам е сменил религията си, но това е негово решение и негови убеждения.

Факт е, че аз съм християнка, както и дъщеря ни. Това е въпрос на избор и не мисля, че някой може да склони друг. Промяната на името на дъщеря ни е свързано с негово желание, не ме накарал насилствено. Отчитам го като моя грешка, но това за тях е важно, но в никакъв случай не е екстремистка проява. Традиционното име в Т. е М., а М. има други корени, но беше близо до М..
АДВОКАТ Г. – Нямам повече въпроси към свидетелят.

На въпроси, зададени от юрисконсулт И., свидетелят Я. отговори:

Н. и дъщеря ни комуникираха, когато тя беше в най-ранна детска възраст чрез мен, аз превеждах. Сега общуват изцяло на френски, тя учи от малка френски език, от 5 годишна. Двамата в момента имат напълно пълноценно общуване.

На въпроси, зададени от съда, свидетелят Я. отговори:

Дъщеря ни беше на 8 години, когато издадоха процесната заповед, а именно през 2018 г. От тогава и до момента общуват всеки ден.

На въпроси, зададени от юрисконсулт И., свидетелят Я. отговори:

Смяната на името на дъщеря ни е свързано с това, че за тях е важно. Това се случва и на децата, които се раждат там. Просто не толкова религия, а култура. Не бих използвала глагола „склонил“, относно ситуацията с колегата му. Когато сме общували с Н. съм чувала неща за неговата религия, но не са били директиви, говорил е чисто информативно за това. Аз съм християнка, както казах. На ежедневието на моята дъщеря религията на Н. не се отразява по никакъв начин, а на неговото ежедневие към 2018 г. по никакъв начин не се е отразило по начин да застрашава хората около него.

На въпроси, зададени от юрисконсулт П., свидетелят Я. отговори:

За периода 2010 г.-2018 г. Н. идваше всеки ден да изпраща детето на градина и след това на училище.

На въпроси, зададени от юрисконсулт И., свидетелят Я. отговори:

Имаше моменти, в които Н. е гледал детето самостоятелно, но бих казала по-рядко. Играли са на площадки, ходеха до техният любим магазин „Д.“. Купуваше й дрехи и храна.

На въпроси, зададени от юрисконсулт П., свидетелят Я. отговори:

Мнението на моите родители за Н. - със сигурност мечтата им не е била съпругът ми да е арабин, но го приемаха. В крайна сметка ние имаме дете, в никакъв случай не са умирали от щастие, но са се отнасяли съвсем приемащо. Родителите ми са също християни.

Дъщеря ни винаги е живяла при мен, полагам грижи за нея и възпитанието ѝ.

На въпроси, зададени от съда, свидетелят Я. отговори:

С дъщеря ми живеехме при моите родители, имаше идея да излезнем само с нея в друг наследствен апартамент, но определено ми беше важно да имам помощ. И към момента живеем с майка ми и сестра ми, които ми помагат.

Когато живеехме съвместно с Н. не ми е правило впечатление да осъществява някакви религиозни ритуали, не съм го виждала да се моли, докато сме били заедно. Спазвал е Р. и тогава той постеше, но не ме е казал и аз да го правя. Относно нашите празници, празнували сме в къщи, но ние сме живели много малко и нямам особени впечатления. Познавам 2-3 човека по-близко, които са негови приятели, но за други не мога да кажа. Единият човек го беше поканил тук, беше му ментор, но не знам с какво се занимава. Те общуваха до 2018 г. и му е бил най-близкият човек. Този човек е мюсюлманин, познават се с неговото семейство отдавна, казва се А.. Чувала съм, но ще спекулирам, защото не знам с какво се занимава имал е преводаческа агенция, бил е инженер, но тук какво прави не знам. Виждала съм го, но не съм с прекрасни впечатления от него, избягвала съм срещи с него.

На въпроси, зададени от юрисконсулт И., свидетелят Я. отговори:

След налагането на забраната сме посещавали Т. и няма пречка детето да осъществява контакт с баща си.

ЮРИСКОНСУЛТ И. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

ЮРИСКОНСУЛТ П. – Нямам повече въпроси.

АДВОКАТ Г. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля Я. Я. и освободи същия от съдебна зала.

АДВОКАТ Г. – Относно доказателствата и приложените снимки – изпратени са от ищеца за целия период. Снимките, които са в работна обстановка, от тях е видно, че става въпрос за периода преди забраната, както и снимките, на които дъщерята на г-н М. е в ранна детска възраст. Предвид обстоятелството, че ответната страна помоли за срок да се запознае с документите и ако те не възразят до следващо съдебно заседание мога да представя по-конкретен списък - всяка снимка да бъде с конкретен номер и след като се свържа с жалбоподателя той ще ми каже от коя снимка от коя година е.

От приложения снимков материал съдът прилага по делото 14 броя снимки, като намира по данните и изображението от тях, че същите съответстват на процесния период и за относими касателно твърденията за общуването на жалбоподателя с колеги и с дъщеря му, поради което,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА 14 броя снимки на жалбоподателя, представени от адвокат Г..

ВРЪЩА на адвокат Г. 10 броя снимки като намира, че същите са извън процесния

период и липсата конкретизация къде и какво е снимано.

ВРЪЩА на адвокат Г. 5 броя документи, които са на английски език, същите не могат да бъдат приложени по делото предвид принципа по чл. 14 АПК.

ВРЪЩА на адвокат Г. извлечение от банкови транзакции за периода 2012 г. – 2014 г, като неотносими към предмета на спора.

ЮРИСКОНСУЛТ П. – Няма да сочим други доказателства. Нямаме доказателствени искания.

ЮРИСКОНСУЛТ И. – Поддържам казаното от колегата.

АДВОКАТ Г. – Няма да сочим други доказателства. Нямаме доказателствени искания. Единствено поддържа искането, направено в съдебно заседание на 10.02.2026 г. за назначаване на съдебно-психиатрична експертиза, което е конкретизирано в уточненията.

СЪДЪТ, като се запозна със становищата на страните и съобрази събраните до момента доказателства, вкл. изслушаните в съдебно заседание свидетели, намира че допускането на съдебно-психиатрична експертиза не е необходимо, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя, чрез процесуалните представители, за назначаване на съдебно-психиатрична експертиза.

СЪДЪТ НАМИРА, че следва да даде възможност на ответника да се запознае и да вземе отношение по уточнителната молба от 08.04.2026 г. на жалбоподателя, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДОСТАВЯ 7-дневен срок от днес на ответната страна да изрази становище по уточнителната молба на жалбоподателя.

ЗАДЪЛЖАВА жалбоподателя М. Н. М., чрез процесуалния представител, най-късно в 7-дневен срок преди следващото съдебно заседание да представи копие от актуален документ за самоличност – лична карта и паспорт, на М. Н. М., в заверен превод на български език.

УКАЗВА на ответника повторно, че не сочи данни за жалбоподателя за периода 2015 г. – 2018 г., във връзка с живота му в България и пребиваването му тук и непосредствено преди издаването на процесната заповед № 3-332/01.02.2018 г. на председателя на ДАНС.

ЗАДЪЛЖАВА ответника в 7-дневен срок преди следващото съдебно заседание по възможност да представи доказателства във връзка с констатациите в процесното предложение и справка, послужили за издаването на заповед № 3-332/01.02.2018 г. на председателя на ДАНС, алтернативно да изрази становище при непредставянето на такива.

СЪДЪТ НАМИРА, че спорът не е изяснен от фактическа страна, поради което

За събиране на доказателства СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 09.06.2026 г. от 11.30 ч., за която дата и час страните редовно уведомени.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.30 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: